

1n ΜΑΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Η ιστορία δεν είναι τίποτε άλλο παρά το αποτέλεσμα των κοινωνικών και ταξικών αγώνων των ανθρώπων ανά τους αιώνες ενάντια στους καταπιεστές τους. Η γνώση των συνθηκών του παρελθόντος, καταστάσεις και γεγονότα τα οποία δεν εξελίχθηκαν με τον καλύτερο τρόπο για τους καταπιεσμένους, τα λάθη και οι προβληματικές που αναδείχθηκαν αλλά και οι προοπτικές που διαφάνηκαν σε αυτά δεν μπορούν παρά να αποτελούν παρακαταθήκη τόσο για το παρόν όσο και για το μέλλον των κοινωνικών αγώνων. Έτσι είναι λογικό τόσο η ίδια η ιστορία όσο και η προσπάθεια για τη διατήρηση της εξεγερτικής μνήμης να συναντούν την προσπάθεια των μηχανισμών (γραφειοκρατικών, εκπαιδευτικών, θεαματικών κ.α) του κράτους και του κεφαλαίου ώστε να αποπολιτικοποιηθούν, να διαστρεβλωθούν και να αποστεωθούν από κάθε εξεγερτικό (συμβολικό ή ουσιαστικό) περιεχόμενο. Από τα σχολικά βιβλία μέχρι και την πλήρη διαγραφή ή παράλειψη κομματιών της ιστορίας από τους "ειδικούς" της και τους μηχανισμούς πληροφόρησης. Από τους συνδικαλιστικούς μηχανισμούς μέχρι τα κόμματα, στην προσπάθεια τους για μετατροπή των εξεγερσιακών γεγονότων του παρελθόντος σε ακίνδυνες γιορτούλες και επετειακές παρελάσεις ώστε να επιβεβαιώνεται και να ενδυναμώνεται ο ρόλος τους ως κοινωνικών διαμεσολαβητών αλλά και στην προσπάθεια μη διατάραξης της κοινωνικής και εργασιακής ειρήνης. Όσο πιο σημαντικό είναι κάτι, τόσο περισσότερο κρυμμένο παραμένει...

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Όταν αναφερόμαστε στην πρωτομαγιά και τις ιστορικές καταβολές της, δυο είναι τα γεγονότα που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην διαμόρφωση αυτής στις συνειδήσεις του κόσμου ως ημερομηνίας συνυφασμένης με μια κατάσταση αγώνα.

Από τη μια η Πρωτομαγιά του Σικάγο με το ιδιαίτερο περιεχόμενό της -δηλαδή τη ριζοσπαστική σύνδεση μιας επιμέρους διεκδίκησης, όπως εκείνη του οχτώωρου, με μια συνολική κοινωνική κριτική του καπιταλισμού- και από την άλλη τα γεγονότα γύρω από την Πρωτομαγιά του 1936 στη Θεσσαλονίκη. Οι άγριες και καθολικές απεργίες, τα σαμποτάζ στα μέσα παραγωγής, η αλληλεγγύη μεταξύ των εργατών αλλά και όλου του λαού, οι άγριες συμπλοκές και η πρωτοφανής καταστολή εργατών και φοιτητών (γεγονός που σαφώς αναδεικνύει τη δυναμική των αγώνων τους), η αυτοοργάνωση τόσο μέσα όσο και έξω από τους χώρους εργασίας, τα συνολικότερα προταγμάτα για ανατροπή των εκμεταλλευτικών σχέσεων και της μισθωτής σκλαβιάς, δεν είναι απλά και μόνο στιγμές του αγώνα των καταπιεσμένων για ένα «καλύτερο αύριο», είναι η ίδια η διάθεση για την καταστροφή του εκμεταλλευτικού συστήματος και των εξουσιαστικών σχέσεων που εκφράζεται έμπρακτα ως κοινωνική δύναμη και μπορεί να εκδηλώνεται ανά πάσα στιγμή, είτε σε μικρό είτε σε μεγάλο βαθμό.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

Η πρωτομαγιά δεν πρέπει και δεν μπορεί να ιδωθεί απλά ως μια ξεκομμένη στιγμή αντίστασης και αγώνα ενάντια στ' αφεντικά και τους σχεδιασμούς τους αλλά ως άλλος ένας κρίκος σε αυτό που καθημερινά διανύουμε, τον κοινωνικό και ταξικό πόλεμο.

Ενάντια στην αναδιάρθρωση της καπιταλιστικής οικονομίας και της συντονισμένης επίθεσης σε εργατικές και όχι μόνο κατακτήσεις αιώνων. Από τις ήδη υπάρχουσες μορφές εκμετάλλευσης όπως η μερική απασχόληση και οι απλήρωτες υπερωρίες, η ανεργία, ο φόβος της απόλυσης ως δικλείδα ασφαλείας, μέχρι τις νέες μορφές όπως το "διευθυντικό δικαίωμα", η ελαστικοποίηση, η απελευθέρωση του ωραρίου, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων και η θέσπιση ατομικών και τις αλλαγές στο δημόσιο τομέα με την άρση της μονιμότητας και τις περικοπές στις παροχές και τα ταμεία την ίδια στιγμή που τρώγονται εκατομμύρια με το γνωστό σκάνδαλο της χρηματιστηριακής και τις επικείμενες αλλαγές στο ασφαλιστικό.

Ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, η οποία περνάει μέσα από το νόμο πλαίσιο και την αναθεώρηση του άρθρου 16 και την γενικευμένη καταστολή που δέχθηκαν οι εκπαιδευτικές κινητοποιήσεις. Κινητοποιήσεις οι οποίες από κάποιο σημείο και έπειτα κατάφεραν και ξεπέρασαν τον αμυντικό τους χαρακτήρα και ήρθαν σε άμεση σύγκρουση με τους κρατικούς σχεδιασμούς αλλά και σε επαφή με άλλα κοινωνικά κομμάτια. Σε μία από αυτές και συγκεκριμένα στην πανεκπαιδευτική πορεία στην Αθήνα στα 8 Μάρτη συλλαμβάνεται και προφυλακίζεται ο Βασίλης Στεργίου. Αιτία της προφυλάκισής του στάθηκε το γεγονός ότι είναι αναρχικός αλλά και η ιδιότητα του ως οικοδόμος κάτι που φανερώνει την προσπάθεια τρομοκράτησης όσων επιλέγουν να στέκονται αλληλέγγυοι σε κοινωνικούς αγώνες αλλά και τον φόβο των κυρίαρχων μπροστά στη συνείδηση που γεννήθηκε και προσπάθησε να αναπτυχθεί και κάνει σαφές ότι η επίθεση σε ένα κομμάτι των καταπιεζόμενων είναι συνολική επίθεση και μόνο συνολικά μπορεί να απαντηθεί.

Ενάντια στους ξεπουλημένους συνδικαλιστικούς μηχανισμούς (ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ) που δρουν και κινούνται ως μηχανισμοί εκτόνωσης και αποσυμπίεσης της κοινωνικής δυσарέσκειας αλλά και παρουσιάζονται ως διαχειριστές των κοινωνικών αγώνων χωρίς διάθεση ουσιαστικής ρήξης και οδηγώντας τους στα τραπέζια του κοινωνικού διαλόγου με τους κρατούντες εξασφαλίζοντας έτσι μια πιο προνομιούχα θέση στο σύστημα. Η στάση της ΓΣΕΕ στις εκπαιδευτικές κινητοποιήσεις αποτελεί χαρακτηριστικό και πρόσφατο παράδειγμα. Ενώ η εκπαιδευτική κοινότητα (απεργία δασκάλων, φοιτητικές κινητοποιήσεις, μαθητικές καταλήψεις) κατέβαινε στους δρόμους με ολοένα και αυξανόμενη δύναμη και αντιμετωπίζει την όλο και περισσότερο βίαιη καταστολή αλλά και την προπαγάνδα των ΜΜΕ, η ΓΣΕΕ όχι μόνο δεν την υποστήριξε αλλά προσπάθησε να την υπονομεύσει για να σταματήσουν οι κινητοποιήσεις. Ας σημειώσουμε εδώ ότι δύο άνθρωποι (Κουνταρδός, Μαλινδρέτος) βρίσκονται προφυλακισμένοι με ανύπαρκτα στοιχεία για πάνω από ένα χρόνο με την κατηγορία της απόπειρας ανθρωποκτονίας κατά του τότε προέδρου της ΓΣΕΕ Πολυζωγόπουλου.

Ένας ξυλοδαρμός μετατρέπεται σε δολοφονική επίθεση (με μπόλικο betadine και δάκρυα στα μάτια...) μπροστά στην ανάγκη θαψίματος του τότε επίκαιρου ζητήματος της υπογραφής συλλογικής σύμβασης μεταξύ ΣΕΒ και κοινωνικών φορέων και ηρωοποίησης του ξεπουλημένου εργατοπατέρα και μετέπειτα στελέχους του ΠΑΣΟΚ.

Ενάντια στην καθημερινή αλλοτρίωση στους χώρους εργασίας, ενάντια στους πλαστούς διαχωρισμούς μεταξύ ξένων και ντόπιων εργατών, η πρωτομαγιά δεν μπορεί παρά να σηματοδοτεί τη συνέχιση των ακηδεμόνευτων αγώνων του παρελθόντος και τη δημιουργία νέων μέχρι την πλήρη εξάλειψη της εκμετάλλευσης και καταπίεσης από άνθρωπο σε άνθρωπο και την καταστροφή του καπιταλισμού και κάθε εξουσιαστικού κατάλοιπου.

ΚΑΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΚΡΑΤΟΣ, ΑΦΕΝΤΙΚΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟ Β.ΣΤΕΡΓΙΟΥ, ΣΤΟΥΣ ΚΟΥΝΤΑΡΔΑ,
ΜΑΛΙΝΔΡΕΤΟ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΘΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΣ**

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΡΙΤΗ 1 ΜΗΝ

10.00 ΠΛ.ΘΛΓΑΣ

αυτοδιαχειριζόμενο στέκι
Παλιάς Πόλης

αναρχική ομάδα
"Δυσήνιος Ιππος"